

at maatte antage. Vi have vel endnu i den allerfjerdste Tid seet forskjellige nye Lovforslag fremkomme, og der kan maaskee gjerne komme flere endnu, men jeg kan dog ikke troe, at den ærede Minister vil ansee det for rigtigt nu at forelægge en Sag som den om den islandske Forfatning for Rigsdagen, efterat denne allerede har været sammen saalænge. Jeg tør derfor maaskee nu henvende det Spørgsmaal til den ærede Minister, om han har havt Leilighed til i Mellemtiden at beskæftige sig nærmere med den omtalte Sag og navnlig til at tage Beslutning om det Punkt, hvorvidt den paany vil være at forelægge for det islandske Althing.

Justitsministeren: Ja, paa dette Spørgsmaal kan jeg svare, at jeg selvfølgelig har beskæftiget mig med Sagen, og at det er blevet mig klart, at den maa forelægges engang endnu for det islandske Althing; men jeg anseer det for rigtigt, at Sagen eller rettere den Deel af Sagen, hvortil Rigsdagens Medvirking udfordres, i Mellemtiden forelægges for den danske Rigsdag, saa at den nødvendige Medvirking fra dennes Side skeer i Mellemtiden, inden Sagen forelægges for det islandske Althing for anden Gang. Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at jeg for længe siden har opgivet enhver Tanke om i denne Samling at bringe Sagen ind for Rigsdagen.

Krieger: Maaskee jeg blot tør sige, at forsaavidt jeg kan have nogen Mening om disse Forhold uden at kende Detaillerne af Sagen, finder jeg, at det er ganske i sin Orden, at den ærede Minister vil bruge Mellemtiden inden næste Althing til at lade den Deel af Sagen, som ikke kan finde endelig Afgjørelse uden den herværende Lovgivningsmagts Samtykke, komme til Forhandling her, inden Sagen paany forelægges for Althinget.

Sonne: Det er kun et lille Punkt vedkommende Straffeanstalterne, som jeg ønskede med et Par Ord at henlede Opmærksomheden paa. Jeg færdes af og til paa Christianshavn, og jeg er derved bleven opmærksom paa de Vagtposter, der staae udenfor den herværende

Straffeanstalt. Jeg har erfaret, at de kun staae der om Dagen og ikke om Natten. Man anseer det altsaa for sandsynligere, at en Undvigelse vil kunne finde Sted om Dagen end om Natten. Årsagen dertil er vel den, at Fangerne om Natten ere indelukkede i deres Sovelamre. Jeg troer imidlertid, at der lige saalidt er nogen Sandsynlighed for, at en Undvigelse vil kunne finde Sted om Dagen, thi da ere Fangerne inde, deels i deres Celler, deels i Arbejdsalene, og efterat Straffeanstalten er bleven nyopbygget og har faaet den hensigtsmæssige Indretning, som den nu har, troer jeg derfor, at en Undvigelse ikke er mulig. Der er imellem Arbejdsalene og Gaden en Gang, som gaaer igjennem hele Bygningen, og i denne Gang er der posteret 1 à 2 Vøjtente, altid 1; denne Vøjtent vil til enhver Tid kunne have Opmærksomheden henvendt paa enhver Dør, som gaaer ind til Salene, og det vil derfor ikke være muligt, at en Fange ubemærket kan komme ud, selv om han kunde faae Dørene lukkede op, hvad han ikke kan, thi Dørene ere naturligtvis lukkede. At der saa desuden skal være Vagt udenfor Anstalten, forekommer mig derfor at være meget usødvendigt. Jeg tilstaaer, at Sagen ikke har stor finantsiel Betydning, da enhver Vagtpost kun koster, troer jeg, omtrent et Par Hundrede Rigsdaler om Aaret; men der er ved Straffeanstalten paa Christianshavn dog en halv Snees Saadanne, og tager jeg ikke feil, er Sagen indrettet paa samme Maade ved de andre Straffeanstalter, og det er altsaa dog nogle Tusinde Daler, der ville kunne spares, hvis de omtalte Poster indtages. Jeg vil derfor henstille til den høitærede Justitsminister, om han ikke vil undersøge dette Forhold for at kunne staffe sig en Mening om, hvorvidt disse Poster kunne spares; hvis de kunne det, er jeg vis paa, at den ærede Minister vil gaae ind derpaa.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen om denne Paragraph, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 20, saalydende:

Til Justitsministeriet bevilges nedenstaaende 1,062,831 Rd. 95¹/₂ ø.

vedtoges eenstemmig med 56 Stemmer.